

[Svend Nielsen.]

var da ført saa langt frem, at der paa 5. Maj-Regeringens Bord laa et Forslag, der tog Sigte paa at løse disse Forhold. Imidlertid skete der beklageligvis det, at Lovforslaget dengang ikke naaede længere end til Regeringens Bord, og det har Søfolkene og alle andre, som er interesserede i at faa den bedst mulige Ordning ud af det set fra Søfolkernes Synspunkt, al Grund til at beklage. Det kan nemlig ikke bestrides, at dette Lovforslag ikke har haft godt af at vente med at blive fremsat. Var Forslaget blevet fremsat før Folketingsvalget den 30. Oktober, er der ingen Tvivl om, at det vilde have haft et betydeligt bedre Indhold. Det vilde have været mere i Søfolkernes Favør end det Forslag, den højtærede Minister nu har forelagt det høje Ting til Behandling.

Lovforslaget tager Sigte paa at faa afviklet Laanene til Staten, og man har altsaa ment at kunne ordne dette Problem ved at foretage en Omregning til danske Hyrebetingelser af de Hyrer, som vore Søfolk har tjent i britisk Tjeneste. Det er vel næppe gør ligt hverken under Debatten her eller under den Udvalgsbehandling, som jeg anser det for givet, at Forslaget maa underkastes, at ændre nævneværdigt ved det Princip, der er nedfældet i dette Lovforslag. Jeg vil dog gøre opmærksom paa den Tanke, som Socialdemokratiets ærede Ordfører Hr. Poul Hansen (Svendborg) har udkastet om, at Staten simpelt hen afskrev Gælden og derefter fandt ud af, hvor stort det Beløb vilde være, som Søfolkene havde til gode, naar man sammenligner deres Fortjenester derude med det, de vilde have tjent, hvis de vedblivende havde sejlet paa danske Hyrebetingelser, og saa foretog en Fordeling. Jeg vilde tro, at man ved at realisere denne Tanke kom nærmere til en retfærdig Ordning end ved den Maade, hvorpaa man her er gaaet til Værks. Det ser for mig ud, som om at man har lagt Hovedvægten paa at faa afviklet Laaneforholdene til Staten og mindre paa at tage et rimeligt Hensyn til, at ogsaa Omregningsspørgsmaalet er med i Loven.

Der er et Par Spørgsmaal, som jeg gerne vil have klaret. Jeg har ikke ved Gennemlæsning af Lovforslaget fuldt ud faaet Forstaaelsen af, om enhver Sømand er befriet for sin Gæld til Staten efter Gennemførelsen af denne Lov. For den Sømand, som nu skal have udbetalt et Beløb, er Sagen lige til, han har faaet afviklet sin Gæld til Staten; men for den Sømand, som efter at Afregningen har fundet Sted, stadig kommer til at skyldte Staten et Beløb, maa det klart

og tydeligt præciseres i Loven, at Staten agter at ophæve Gælden for ham, saa at han er skyldfri. I Forslagets § 6, 3die Stykke, der omhandler Spørgsmaalet om Enkers eller Børns Ret til Afregning med Statskassen efter ganske bestemte Regler, er det præciseret, at i Tilfælde af, at der fremkommer en Saldo, der er i de efterlattes Favør, vil Beløbet blive dem udbetalt af Statskassen, altsaa i Lighed med, hvad der vil ske i Tilfælde af, at der for en Sømand fremkommer en Saldo i hans Favør. Det er udtrykkeligt præciseret i § 6, 3die Stykke, at i modsat Fald bortfalder Spørgsmaalet om Pligten for de efterlattede til at regulere Saldoen, og man maa vel gaa ud fra, at en lignende Pligt vil bortfalde for alle Søfolk, ogsaa for de Søfolk, som finder ud af, at det ikke er fordelagtigt at lade foretage en Omregning, f. Eks. for de Folk, der har sejlet paa amerikanske Betingelser. Ogsaa for deres Vedkommende maa det vel være Mening, at deres Gældsforhold til Staten bliver annulleret.

I de indledende Bemærkninger til Lovforslaget gør man opmærksom paa, at med de Love, som tidligere er gennemført til Gavn for Søfolk, altsaa Lov Nr. 355 af 20. Juli 1945 om Hjemrejse og Ferie m. m. for søfarende og Lov Nr. 383 af 9. August 1945 om visse Hædersgaver samt § 7 i Lov Nr. 480 af 1. Oktober 1945 om Oprettelse af Danske Søfarendes Mindefond af 1945, og endelig med den nu foreslaaede Lov vil man have gennemført de Foranstaltninger af økonomisk Art, som har været nødvendige til Fordel for de søfarende, der har været afskaaret fra Hjemlandet.

Jeg er nu ikke sikker paa, at man i det høje Ting helt bør slaa sig til Ro med, at alt er, som det bør være, hvad angaar Forholdene for vore hjemvendte Søfolk. Jeg tror, at det er for meget sagt. Jeg er i hvert Fald vidende om — uden at jeg skal se bort fra, at der er gennemført positive Foranstaltninger for vore hjemvendte Søfolk —, at der er en ikke ringe Skuffelse blandt de Folk, der er vendt hjem. De stødte paa en Række Problemer, som de havde uhyre svært ved at forstaa, det skulde være nødvendigt at støde paa.

Lad mig blot nævne en saadan Ting, som at man kræver dem for Skat ogsaa for de Aar, hvor de ikke har været herhjemme i Danmark. Jeg er vidende om, at det er ikke et Spørgsmaal, som sorterer under den højtærede Handels- og Søfartsminister, men det er dog et Spørgsmaal, som ikke kan være Regeringen og for saa vidt heller ikke Rigsdagen uvedkommende.